BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 633 20 de maig de 2024 Pàg. 001

CARTA DOMINICAL

241. L'ESPERIT EN L'ESGLÉSIA

19 de maig de 2024

Benvolgudes i benvolguts, avui és Pentecosta, la festa de l'Esperit Sant en la vida de l'Església i en cada un dels nostres cors. És sant Agustí qui comunicà a la tradició catòlica l'admirable ensenyament de l'Esperit com el «Mestre interior», que sense la seva secreta instrucció, les paraules de la predicació evangèlica o, fins i tot, el mateix text sagrat, no ens permetrien descobrir i assimilar tota la veritat que transmeten. Diu així: «El so de les nostres paraules fereix l'oïda, però el mestre es troba a dins […]. Quants sortiran d'aquí sense instruir-se! Pel que fa a mi, he parlat per a tots; però […] als qui l'Esperit Sant no ensenya interiorment, se'n tornen sense haver après res. El magisteri extern consisteix en certs ajuts i avisos. En canvi, qui instrueix els cors té la càtedra en el cel […]. En va vociferem si no us parla interiorment aquell qui us va crear, us va rescatar i us va cridar i habita en vosaltres per la fe i l'Esperit Sant» (*Exposit. 1 Epist Ioan*., 3, 13 i 4,1).

És l'Esperit Sant qui ens porta cap a Crist en la vida de l'Església. Encara que aparentment pugui resultar paradoxal, el qui condueix a la profunditat del misteri de Crist porta, al mateix temps, a la novetat. Es tracta de la «novetat de Crist», que proclamava sant Ireneu (*Adv. Haer.*, 3, 17, 1); o «l'home nou», que —tot al·ludint al passatge de l'Evangeli— és «el vi nou» que ha d'anar en «bots nous» (cf. Mt 9,17). D'aquí que la veritat que s'atribueix a l'Esperit Sant és una veritat sempre en creixement. És a dir, l'Esperit no ve tan sols a animar una institució totalment determinada en les seves estructures, sinó que, a més de guardar la fe veritable, actualitza i comunica a cada moment «un llenguatge digne de Déu». És el que diu Jesús als seus deixebles: «Quan us condueixin a les sinagogues, als magistrats o a les autoritats, no us preocupeu de com us defensareu ni de què direu: l'Esperit Sant us ensenyarà en aquell moment el que haureu de dir» (Lc 12,11-12). Per això, sant Ireneu pot afirmar: L'Esperit «conserva el dipòsit preciós [de la fe] guardat en un recipient de bona qualitat, dipòsit que rejoveneix i fa rejovenir fins i tot el recipient que el conté» (*Adv. Haer.*, 3, 24, 1). L'Esperit guia l'Església en la veritat i cap a una major comprensió de la veritat, tot rejovenint a cada moment la comunitat eclesial. Per això també, vaig escollir com a lema episcopal que «l'Esperit fa jove l'Església». A la llum del text capital de sant Ireneu, i per la seva força inacabada, el bisbe Ignasi Hazim, metropolita de Latakia (Síria), a la convenció ecumènica d'Uppsala de 1968, tot indicant com l'Esperit fa anar més enllà de la lletra de l'Evangeli, afirmà: «Sense l'Esperit Sant, Déu queda lluny, Crist resta en el passat, l'Evangeli és lletra morta; l'Església, simple organització; l'autoritat és tirania; la missió, una propaganda; la litúrgia, simple ritus, i l'amor cristià, una ètica asfixiant. Però amb l'Esperit i en una sinergia indissociable, el

cosmos és alliberat i gemega en l'infantament del Regne, Crist ressuscitat es fa present, l'Evangeli és força de vida, l'Església mostra la comunió trinitària; l'autoritat, un servei alliberador; la missió, una nova Pentecosta; la litúrgia, memorial i anticipació, i l'acció humana és divinitzant.»

Santa Pasqua de Pentecosta.

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat